

Scrisoare Duhovnicescă

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XIX, NR.11(223)/2015

BULETIN DE INFORMAȚII

NOIEMBRIE. 2015

De ce caută omul contemporan semne, minuni și vindecări paranormale? un răspuns ortodox (partea a doua)

Falsului misticism

se ramifică în trei direcții principale de manifestare:

a) *Domeniul ocultismului, al magiei și al superstiției*, cu următoarele forme:

practicile vrăjitoarești, descântecul, ghicirile și prezicerile, considerarea unor zile, numere sau evenimente ca norocoase, purtarea de talismane, astrologia, horoscopul, spiritismul, teozofia, bioenergia, radiestezia, parapsihologia.

Dumnezeu a interzis sub grele amenințări, aceste practici încă din Vechiul Testament: „Să nu alergați la cei ce cheamă morții, pe la vrăjitori să nu umblați și să nu vă înținați cu ei. Eu sunt Domnul Dumnezeu vostru.” (Levițic 19, 31)...

Întâlnim și astăzi aceste practici demonice (poate chiar mai rafinate ca prezentare) amestecate deseori cu unele practici necanonice, pe care impostorii le fac publice prin mijloace de comunicare în masă...Fel de fel de vrăjitori, de ghicitori și de prezicători sau de posedați ai unor „puteri paranormale” își oferă serviciile pentru a dezlega farmece, blesteme, drumuri și cununii, pentru a descoperi autorii unor furturi, pentru a prezice viitorul, pentru a-i ajuta pe oameni să iasă rapid din încurcături financiare sau de sănătate și pentru multe alte „rezolvări” ale problemelor familiale și sociale. Circulă și azi printre credincioși încă multe superstiții și idei fixe, care duc oamenii la mari confuzii și buimăceli în credință... Explicitarea bolilor trupului pe baza filosofiilor orientale, ca fiind cauzate de „dezechilibre și gâtuirii ale circulației energiilor yin și yang” sau pe baza speculațiilor radiesteziste ca fiind produsul influenței unor „interferențe malefice ale energiilor cosmice și telurice” nu are nimic comun cu Adevărul, deoarece omul nu este la

discreția energiilor cosmice impersonale care-i strivesc existența și libertatea, ci este persoană infinit superioară lumii neraționale. Iar a susține predestinația cosmică dictată de stele (cum susține astrologia, cu variațiunile ei pe aceeași temă - zodiacul și horoscopul) este o gravă erezie întrucât îl face pe om inferior lumii neraționale, care-i anihilează orice tendință de libertate, și omul nu ar mai avea răspunderea păcatului, deoarece stelele i-au impus cu necesitate să facă totul.

Este departe de cei care practică și promovează formele de spiritism și parapsihologie intenția de a-L chema pe Dumnezeu cel Adevărat în ajutor...Pentru a fi credibili în fața oamenilor care mai știu ceva despre Dumnezeu, acești prooroci ai satanei se îmbracă în „haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori” (Matei 7, 5), afișându-și „credința” prin icoane pe pereți, prin diverse rugăciuni spuse la începutul ședinței și chiar prin sfătuirea clienților de a merge mai întâi la Biserică, pentru ca „tratamentul” să aibă efect deplin. Diavolul, invocat prin diverse practici și mantră rostite de ei într-o atmosferă hipnotică, nu întârzie nici el să-și facă simțită prezența și acțiunea. Cu toate că unii dintre cei care-l consultă simt o aparență de bine și chiar îi mulțumesc

„proorocului” pentru aceasta, totuși succesul aparține diavolului care urmărește pierderea sufletelor prin erezii și prin patimi, chiar în ciuda unui folos trupesc al omului consultat. Iată ce zice însuși Mântuitorul Hristos referitor la asemenea prooroci:

„Mulți îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele tău am proorocit și nu în numele Tău am scos demoni și nu în numele Tău minuni multe am făcut? Și atunci voi mărturisi lor: Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Departați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea.” (Matei 7, 22-23)

Profețiile, semnele și minunile „paranormale” săvârșite de acești înșelători se pot explica prin aceea că ei folosesc conjugat mai multe metode: fraudă (trucajul, scamatoria), sugestia și iluzia colectivă și chiar conlucrarea directă cu diavolul. „Este un păcat grav pentru un creștin, fiu al Bisericii și al lui Hristos, să creadă că Dumnezeu are nevoie, pentru a Se descoperi oamenilor, de mesageri care ciocănesc în pereți și în mobile, fac să danseze mesele și să alerge paharele sau se pretează la cele mai ridicole și uneori, dezgustătoare exhibiții. Nu numai doctrina revelată, dar și cel mai elementar bun-simț respinge astfel de lucruri.”

b) *Domeniul patologicului*, cu forme mai ușoare sau mai puțin grave de manifestare, cu tendințe de extindere mai mult sau mai puțin accentuate. Boala psihică, fie moștenită genetic, fie instalată prin educație (teroare în familie ori răsfăț), fie dezlănțuită în urma unor șocuri emoționale (bucurii euforice, crize sentimentale, rateuri în viață), generează în imaginația omului unele idei fixe, obsesii, halucinații și viziuni mai mult sau mai puțin religioase. Caracteristică psihopatologiei este prezența halucinațiilor, a vedeniilor cu

conținut fantastic.

„Dar, falsul misticism se întreține nu numai prin halucinații, ci și prin iluzii. La halucinație este mai întâi ideea, reprezentarea mintală, apoi senzația, sau imaginea cu aparență de realitate. La iluzie este întâi o senzație reală și apoi o idee, o reprezentare falsă despre ea, o interpretare greșită a ei. Dacă halucinația este mai ales, apanajul celor bolnavi, iluzia nu presupune numai decât o boală.” (D. Stăniloae)

Ea apare în general acolo unde este o percepție superficială a realității și a vieții religioase, o confuzie și o ignoranță propice răspândirii falsului misticism...

c) *Domeniul ignoranței și al relei credințe*, cu nenumăratele lui expresii, atât la nivel individual, cât și social.

Ca o consecință firească a secularizării globale, tot mai mulți oameni se complac într-o stare „căldică”, fără nici o angajare susținută în viața morală și rațională. E mult mai comod să împlinești formal și exterior niște rituri de cult decât să te străduiești să înțelegi și să trăiești curat credința ortodoxă. De aceea, foarte mulți impostori, mânați de rea-credință, propun azi o serie de „rețete sigure”, care în mod automat îl pun pe omul credul într-o bună relație cu Dumnezeu sau îi rezolvă imediat toate problemele...

Tipuri de persoane pseudoduhovnicești

Promotorii unor învățături și practici noi, exponenți ai falsului misticism, străini de Tradiția și de Duhul Bisericii Ortodoxe, sunt adesea oameni nelămuriți în probleme de morală, de credință și de viață bisericească. Alteori însă ei sunt de-a dreptul impostori, care folosesc minciuna ca metodă de îmbogățire materială și de alterare a bunei credințe a oamenilor cu care vin în legătură.

1. *Tipul patologic* a cărui vocație mistică apare datorită unor deranjamente psihice personale, este un tip de obicei activ, având numeroase „convorbiri cu Dumnezeu” și „vedenii de sus”, prin care își alimentează mândria cu investirea unor misiuni importante chiar pentru omenirea întreagă...

Toți acești „prooroci”, având „comunicări directe cu Dumnezeu”, se cred mai presus chiar și de Sfânta Scriptură, pe care o folosesc ca să-și argumenteze „misiunea”, făcând de obicei, propagandă de grup, sacrificând orice pentru grup, chiar logica, bunul simț și omenia, provocând mari crize sufletești

în ascultătorii naivi și nepregătiți... Lângă ei nu ai sentimentul seninătății, al odihnei și al bucuriei pe care-l trăiești la întâlnirea cu un om îmbunătățit, ci o teribilă încrâncenare și teamă; sunt făcători nu de pace, ci de panică...

2. *Tipul primitiv, credulul*, este omul sănătos la minte și la trup, dar care din motive de neputință intelectuală este aproape totdeauna ignorant; deseori se mulțumește cu „lămuriri” strâmbe și poate fi ucenic credincios al unui „prooroc” de tipul întâi.

Totuși se poate îndrepta mai ușor, se poate educa prin cateheză. În predicile lui, acordă prioritate unor lucruri minore, ca regulile de mâncare, de somn, de îmbrăcăminte, de respectare ad literam a unor rânduieli bisericești; obsedat de tipic, are o credință neluminată de rațiune, consumând excesiv cărți și cărțile apocrife (gen Epistolia, Talismanul Mântuitorului, Visul Maicii Domnului, îndoielnica scriere Evanghelia după Toma etc.). De aici, groaza aproape paralizantă care-l îndeamnă să execute, fără vreo cercetare lucidă, tot felul de „rețete sigure”, care circulă între cei de o stare cu el.

Credinciosul „primitiv” este robul formelor care fără Duh sunt moarte, fără sens; iar practicarea automată, exterioară, riguroasă și fără cântire a acestor rețete devine atunci un act de magie, în fond, atenția omului îi este deviată de la întâlnirea conștientă și vie cu Dumnezeu, cu Iisus Hristos, la simple practici, care prin ele însele pot oferi senzația falsă a unei vieți cât se poate de religioase. Astfel, omul se poate desfigura treptat, reducându-și demersul duhovnicesc doar la repetarea exterior-formală a unor rânduieli (mai mult sau mai puțin bisericești), fără a-și lumina gândirea cu înțelesul lor. Se crede lesne împăcat cu Dumnezeu prin execuția corectă și la timp a formulelor din rețetă, după care își poate lua libertăți morale, apărât de faptul ca această împăcare e astfel sigură și ușoară. Tipul primitiv, frecvent printre habotnici și neinstruiți, printre sectanții extremiști și adepții vechiului calendar la noi, nu-i poate afecta totuși pe oamenii care au o cultură și pregătire religioasă cât de mică și obișnuitul bun-simț românesc. El poate antrena însă mulțimi rămase încă la o mentalitate înapoiată și poate da mult de lucru slujitorilor Bisericii, deoarece deturmează cu totul spiritul larg, înțelegător și iubitor al Ortodoxiei.

„Dacă tipul patologic trebuie internat și

vindecat, tipul primitiv trebuie lămurit prin mijloacele pe care Biserica le are la îndemână.” Deseori credincioșii cu cunoștințe religioase reduse, mai ales femeile exaltate și căutătorii de sfinți la tot pasul, incapabili să discearnă duhurile, îl ajută pe un astfel de „propovăduitor” să ajungă „vedetă duhovnicească”, mai ales dacă cel urcat în „top” e călugăr. Rețetele lui sunt mult mai bine primite decât ale preoților mireni (chiar dacă aceștia sunt trăitori autentici, ireproșabili, ai Ortodoxiei), iar numele-i ajunge unitate de măsură a evlaviei.

3. *Impostorul* sau „misticul” mascat vine cu gândul precis de a induce în eroare asupra persoanei și valorii sale, simulând sfințenia... Acesta vine ca (un) Hristos, ca profet, ca om sfânt și luminat. Resortul interior care-i stimulează în avânt și în perseverență, uneori chiar în eforturi ascetice exagerate, e un orgoliu nemăsurat, o sete de celebritate... Impostorul se folosește de Evanghelia lui Hristos nu pentru folosul Bisericii și al credincioșilor, ci doar pentru folosul propriu.

Toate persoanele pseudoduhovnicești care apar peste noapte, provocând și promovând curente de evlavie falsă, se „recrutează”, în general, prin imitație; cei care cad victime învățăturilor și practicilor unor asemenea prooroci mincinoși fac dovada credulității și a comodității (leneviei) lor duhovnicești, a necunoașterii elementare a dreptei credințe, a Tradiției ortodoxe autentice și a netrăirii ei...

Omul cu adevărat duhovnicesc nu-și face și nici nu încurajează la alții reclama propriilor virtuți; „poziția sigură în spiritualitatea ortodoxă este cea din smerenie; aceasta este, de fapt, criteriul ei absolut. Cei care au fost și au rămas în smerenie au putut să se bucure de daruri duhovnicești reale, au putut să le păstreze și au putut folosi și pe alții cu ele. Pe aceștia îi impune însuși Duhul Adevărului, Duhul Bisericii întregi Care lucrează printr-înșii. Duh care respiră nevăzut și discret prin toată lucrarea lor, iar sentimentele pe care le angajează în credincioși nu cad sub cenzura îndoielii. Dacă un asemenea om are și o vocație misionară, el o întreprinde cu sfat, fără grabă, desfășurând-o progresiv, în timp, fără publicitate, fără „eu” la orice pas și fără adunare de „partizani”...

Ieromonah Adrian Făgețeanu

Ieromonah Mihail Stanciu

Pregătirea duhovnicească pentru Nașterea Domnului

„În Postul Crăciunului sunt numai pomeniri ale bucuriei, ale nădejzii de bucurie. Este un post luminos, întrucât ne pregătim pentru o bucurie. Ne gândim la Întruparea Fiului lui Dumnezeu, ne gândim la Maica Preacurată, ne gândim la Dreptul Iosif, ales de Dumnezeu pentru a fi ocrotitor al Domnului Hristos, ne gândim la bunătatea lui Dumnezeu, ne gândim la iubirea lui Dumnezeu-Tatăl, care L-a trimis pe Fiul său în lume, ne gândim la iubirea Fiului lui Dumnezeu, care, pentru noi și pentru a noastră mântuire, s-a întrupat din Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și s-a făcut Om. Postul are doar rostul să ne pună cu mai multă grijă în atenție evenimentele pe care le așteptăm”, explica vrednicul de pomenire arhimandritul Teofil Părăian.

Ca orice post, în primul rând el trebuie să reprezinte o abținere de la lucrurile rele care ne îndepărtează de Dumnezeu și de oameni. Postul e un act liber consimțit, reglementat de

disciplina religioasă pentru a întâmpina un eveniment important în istoria mântuirii. Acum, creștinii trebuie să se spovedească și să se împărtășească pentru a se pregăti sufletește pentru primirea, în ieslea sufletului, a Pruncului întrupat.

Însă, odată cu gândurile noastre, în post ne angajăm și la o disciplină în ceea ce privește hrana, pentru că așa este rânduiala Bisericii noastre. Ne folosim numai de hrana vegetală și, în zilele hotărâte pentru dezlegare, folosim pește și untdelemn.

Astfel, din punctul de vedere al alimentației, Postul Crăciunului este mai ușor față de cel al Paștelui, având multe dezlegări la pește, ulei și vin...

În ultima zi a Postului Crăciunului (24 decembrie), numită Ajunul Crăciunului, credincioșii îl așteaptă pe preot ca să le aducă vestea Nașterii Mântuitorului. Ei își primenesc casele, pregătesc bucate pentru cel mai important musafir, preotul, în ziua de Ajun, în felul acesta cinst-

ind marea sărbătoare care are să vină. ...Tot din ziua de Ajun, încep colindele, cântările prin care glasurile cristaline ale copiilor vestesc marea bucurie a Întrupării Domnului. În fiecare an, mergând din casă în casă, în liniștea nopții de dinaintea sărbătorii Crăciunului, colindătorii reactualizează simfonia divină a cetelor îngerești și cântarea păstorilor ce au vestit nașterea Domnului, în urmă cu 2000 de ani.

A doua zi, după ce participă la Sfânta Liturghie, credincioșii se întorc la casele lor, înfruptându-se din bucate de dulce și bucurându-se de marea sărbătoare a creștinătății...

(*basilica.ro*)

"Postul este prețios nu pentru că înfometează, ci pentru că aduce pocăință.

Postul este abținere de bună voie nu îmbuibare cu mâncare, nici desfătare cu mâncare fie ea și de post"

Postul copiilor

Părinții care doresc să dea copiilor o educație creștină, se pierd adesea în fața deciziei pe care trebuie să o ia în privința postului. Astfel, deoarece mulți nu înțeleg modul în care păcatul lucrează în firea omului, ei nu pot recunoaște nevoia postului în viața unui copil. Din această cauză, postirea este amânată până ce copiii "vor mai crește". La polul opus, unii părinți impun copiilor un post mult prea serios, de la vârste mult prea mici.

Chiar dacă postul nu este cerut copiilor, până la vârsta de șapte ani, părinții sunt datori a insufla acestora dorința de a posti cât mai din vreme, iar acest lucru îl pot face mai ales prin postirea lor, pe care copiii o văd și, mai apoi, o urmează. Fără a impune reguli fixe, care pot naște mari neajunsuri, un copil poate să înceapă să postească de la orice vârstă, cât timp acest lucru survine în mod firesc, fără nici o reținere sau împotrivire.

Postul copiilor trebuie să fie neapărat unul bine rânduit, spre a nu se transforma într-un lucru chinuitor și lipsit de rost...Totodată, pe lângă partea alimentară, copiilor li se va spune și despre scopul de bază al postului, adică dragostea față de Dumnezeu și

bunătatea față de aproapele.

Pentru copil, este esențial faptul de a înțelege ce rost are postul. ... Doar înțelegând postul ca pe o cale spre Dumnezeu, copilul va privi în chip firesc oprirea de la anumite alimente, rugăciunea, Spovedania și Sfânta Împărtășanie.

Postul copiilor nu poate fi separat de postul părinților, toată educația creștină pe care o primesc aceștia fiind strâns legată de modul în care părinții lor înțeleg și trăiesc viața în Hristos. Astfel, când începe postul, acest lucru trebuie să fie resimțit de către toți membrii familiei...Foarte important este ca, orice lucru de care este privat copilul, în vremea postului, să fie înlocuit cu un altul, cel puțin la fel de atrăgător, spre a nu fi respins postul. Spre exemplu: citirea împreună cu copiii a unor noi rugăciuni, deosebite de cele rostite în mod obișnuit; limitarea timpului petrecut la televizor și urmărirea unor filme speciale alese; pregătirea unor mâncăruri de post atrăgătoare, etc.

Copiii trebuie să fie hrăniți bine, iar mâncarea, fie ea și de post, trebuie să fie bine diversificată...Este de neconceput forțarea copiilor să se roage, să postească sau să facă alte gesturi de

evlavie creștină mai înainte de vreme. Părinții care pretind asemenea lucruri copiilor lor arată că ei înșiși nu înțeleg nimic din rostul și valoarea lucrurilor respective. Printr-o astfel de forțare, copilul ajunge să vadă postul ca pe o pedeapsă, iar nu ca pe o faptă care aduce bucurie în familie și în suflet.

Deși rugăciunea părinților pentru copii este garanția unei educații creștine autentice, care va aduce rod înmulțit, copiii trebuie să fie învățați să postească încă de mici, pentru ca, mai târziu, să nu se simtă împovărați de restricțiile postului.

Când copilul îmbrățișează postul încă de mic, împreună cu părinții săi, mai apoi, chiar dacă se va îndepărta de Dumnezeu și va renunța la viața creștină, el se va afla în grija îngerului său păzitor, care îi va aduce aminte de clipele de bucurie curată trăite în familie, pe când toate erau odihnitoare. Asemenea amintiri se pot preface în noi semințe duhovnicești, capabile să îl întoarcă pe cel rătăcit către starea lui cea dintâi, de fiu al lui Dumnezeu. În acest sens, Avva Dorotei spune: "Semințele de virtute nu pot fi distruse."

Teodor Danalache

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

2 - 3 oct. - participă la întâlnirea tinerilor ortodocși din Arhiepiscopia noastră (AT-ORG) în Rauenstein (Thüringen). Tema întâlnirii dezbătută de ÎPS Sa a fost „Importanța vieții ascetice în urcușul omului spre Dumnezeu”. Au participat 120 de tineri și mai mulți preoți.

4 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică în Parohia „Acoperământul Maicii Domnului” din Erfurt cu prilejul hramului (Pr. Bogdan Buta). În cadrul Sf. Liturghiei hirotonește pe diaconul Bogdan Ilie întru preot pe seama noii parohii "Sf. Teodosie de la Brazi" din Osnabrück. Participă la agapă.

9 oct. - slujește Taina Sf. Maslu în Catedrala din Nürnberg.

11 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică în Parohia „Cuv. Parascheva” din Bamberg (Pr. Ionuț Păun). Participă la agapă.

13 oct. - slujește Vecernia în Parohia "Nașterea Domnului" din München (Protopop Alexandru Nan), urmată de o Seară duhovnicească.

14 oct. - Cuv. Parascheva - slujește Sf. Liturghie în Parohia "Nașterea Domnului" din München. Participă în sala Antiquarium a Muzeului Rezidențial din München, la festivitatea în cadrul căreia Dl. Horst Seehofer, prim-ministru al Bavariei îi oferă Ordinul „Bayerischen Verdienstorden” (Ordinul de merit al Bavariei). Vizitează biserica în construcție a parohiei Buna-Vestire din München sub îndrumarea PC Pr. Stavri. Simion Felecan.

16 oct. - slujește Taina Sf. Maslu și predică la Parohia din Leipzig (Protopop Ioan Forga), urmată de o Seară duhovnicească și o agapă.

19 oct. - vizitează șantierul bisericii din Leipzig și se întâlnește cu dirigintele de șantier și ați credincioși angajați benevol în construcția bisericii. După masă, la Berlin, face o vizită la spital Părintelui Protos. Irineu, Starețul Mănăstirii "Sf. Nectarie" din Ponor (jud. Alba). Seara, săvârșește vecernia și predică la Parohia din Berlin.

Povestea lumânării

M-ați aprins și vă uitați gânditori la lumina mea. Simțiți bucurie în suflet? În mod sigur eu mă bucur, pentru că am un sens numai când ard. Nu sunt tristă, chiar dacă arzând, am devenit mai mică. De fapt eu am doar două posibilități: Prima, e să rămân întregă. Asta ar însemna să nu fiu aprinsă și atunci nu mă micșorez, dar nici nu-mi împlinesc rostul meu. A doua, ar fi să răspândesc lumină și căldură și prin asta să mă dăruiesc chiar pe mine însumi. Asta e mult mai frumos decât să rămân rece și fără rost.

Și voi, oamenii, sunteți la fel. Când trăiți numai pentru voi, sunteți lumânarea neaprinsă, care nu și-a împlinit rostul. Dar dacă dăruieți lumină și căldură, atunci aveți un sens. Pentru asta trebuie să dați ceva: iubirea, adevărul, bucuria, încrederea și dorurile pe care le purtați în inimă.

Să nu vă temeți că deveniți mai mici. Asta e o iluzie. Înlauntrul vostru e mereu lumină. Gândiți-vă, cu pace în suflet, că sunteți ca o lumânare aprinsă.

Eu sunt numai o simplă lumânare aprinsă. Singură luminez mai puțin. Dar când suntem mai multe împreună, lumina și căldura sunt mai puternice. Și la voi oamenii e tot așa, "împreună luminați mai mult".

20 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia din Berlin (Protos. Clement Lo-droman) înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Hirotonește întru diacon pe teologul Dragoș Manu pe seama Parohiei din Berlin. Participă la agapă.

23 oct. - slujește Taina Sf. Maslu în Catedrala din Nürnberg.

25 oct. - slujește Sf. Liturghie în sobor mare de preoți și diaconi în Catedrala mitropolitană din Nürnberg. Hirotonește întru preot pe diaconul Dr. Alexandru Roșu pentru Parohia Ravensburg. Participă la agapă. Seara, participă la slujba Privegherii Sf. Mare Mc. Dimitrie, izvorătorul de Mir, hramul Catedralei.

26 oct. - Sf. Mare Mucenic Dimitrie - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala mitropolitană din Nürnberg.

27 oct. - Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou - slujește Sf. Liturghie în Catedrala mitropolitană din Nürnberg.

28-29 oct. - participă la București la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Participă la Palatul Cotroceni la primirea membrilor Sf. Sinod de către Președintele României, D-I Klaus Iohannis.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

1 și 4 oct. - slujește împreună cu PS Siluan al Italiei Sf. Liturghie la reședința PS Sale din Roma.

11 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Bielefeld (Pr. Marius Pandealea) cu prilejul hramului; participă la agapă.

14 oct. - participă la Sf. Liturghie la Capela Sf. Siluan; îl însoțește pe ÎPS Serafim la Palatul Rezinzen din München, unde ÎPS Sa a primit ordinul "Bayerischer Verdienstorden" din partea Primului Ministru al Bavariei. În continuare, cei doi ierarhi și cu PC Pr. Alexandru Nan vizitează șantierul bisericii în construcție a parohiei Buna-vestire, unde sunt întâmpinați de PC Pr. Simion Felecan și preoteasa Olga.

17 oct. - slujește Sf. Liturghie la Augsburg și în continuare slujba înmormântării pentru PC Pr. Florin Chelemen, întemeietorul

acestei parohii.

17 oct. - seara, săvârșește Vecernia la Capela Sf. Siluan. În continuare participă la o nouă întâlnire a Cercului biblic.

18 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München; apoi, conduce ședința Asociației caritative Sf. Vasile cel Mare - ajutorul aproapelui.

22 oct. - susține, la Facultea de Teologie din București, conferința: „Părintele Teofil propovăduitor al Credinței lucrătoare prin iubire” și răspunde la întrebări.

23 oct. - susține, la Facultatea de Teologie din Alba-Iulia, conferința: "Despre rânduiala din minte în învățătură Părintelui Teofil" și răspunde la întrebări.

24 oct. - participă, la Mănăstirea Brâncoveanu, la un simpozion în cinstea Părintelui Teofil Părăian. Vorbește despre "Intimitatea cu Dumnezeu a Părintelui Teofil ca izvor al duhovniciei și propovăduirii sale".

25 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea Brâncoveanu. Participă la Parastasul de pomenire a Părintelui Teofil.

26 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Mănăstirea de la Șinca Nouă, jud. Brașov.

27 oct. - în sobor numeros de ierarhi, sub protia Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, slujește Sf. Liturghie la Catedrala Patriarhală din București.

28- 29 oct. - participă la lucrările Sf. Sinod.

28 oct. - participă împreună cu membrii Sf. Sinod la recepția oferită de Președintele României, dl. Klaus Iohannis pentru marcarea a 130 de ani de la recunoașterea Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române și a 90 de ani de la ridicarea ei la rangul de Patriarhie.

30 oct. - participă, la București, la o ședință de lucru cu grupul de arhitecți care pregătesc proiectul Așezământului bisericesc din München-Aubing. Participă, la librăria Sofia din București, la o seară dedicată Părintelui Teofil Părăian. Vorbește despre moștenirea spirituală a Părintelui Teofil

Rumänische Orthodoxe Metropolie (KdÖR)

Fürther-Str.166- 168

D-90429 Nürnberg

Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de

Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual
(inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG

IBAN: DE 65 7509 0300 0001 1678 04

BIC: GENODEF1M05